

PRIM MINISTRU

Decretul permanent al Senatului
Bp. 348 27.08.2026

Decretul permanent al Senatului
481 2.09.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art.25 din Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal*, inițiată de domnul senator AUR Petrișor - Gabriel Peiu împreună cu un grup de parlamentari AUR (Bp. 348/2026).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 25 din *Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, începând cu 1 ianuarie 2027:

- includerea în categoria cheltuielilor cu deductibilitate limitată a cheltuielilor privind dobânzile și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, precum și a majorărilor de întârziere aferente creditelor contractate intra-grup, în limita dobânzii medii, plus o marjă fixă de cel mult 1%, practicate pentru creditele acordate pe piața financiară din statul de rezidență al creditorului;

- includerea în categoria cheltuielilor nedeductibile a cheltuielilor privind serviciile de management, consultanță, asistență sau transferul drepturilor de proprietate intelectuală ce sunt obiect al unor contracte intra-grup.

II. Observații

1. Precizăm că Titlul II - *Impozitul pe profit* din *Codul fiscal* reprezintă cadrul de referință pentru regimul fiscal aplicabil contribuabililor. Regimul deductibilității cheltuielilor este reglementat prin art.25 din *Codul fiscal*, iar regulile generale de determinare a rezultatului fiscal sunt prevăzute la art.19 din același act normativ.

Rezultatul fiscal se determină pe baza regulilor generale privind veniturile și cheltuielile, cu aplicarea strictă a regimului de deductibilitate stabilit de lege potrivit căruia sunt considerate cheltuieli deductibile doar "*cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare*", astfel cum rezultă din dispozițiile alin.(1) al art.25 din *Codul fiscal*.

Totodată, legislația fiscală cuprinde, la art.11 din *Codul fiscal*, "*prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal*", care permit excluderea de la deducere a cheltuielilor aferente unor operațiuni lipsite de substanță economică.

Precizăm că, prin actualul cadru fiscal, sunt deja reglementate mecanisme menite să asigure corelarea deductibilității fiscale cu existența unui scop economic real și să limiteze deductibilitatea cheltuielilor care pot genera avantaje fiscale nejustificate.

Măsurile fiscale destinate mediului de afaceri sunt corelate cu jaloanele și țintele asumate prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), astfel încât să fie menținut echilibrul bugetar și continuarea reformelor structurale convenite la nivel european.

2. În ceea ce privește pct.1 al art. I din inițiativa legislativă, referitor la introducerea unei noi litere, respectiv lit.o), la alin.(3) al art.25 din *Codul fiscal*, menționăm că regimul fiscal aplicabil costurilor excedentare ale îndatorării este reglementat, în prezent, prin dispozițiile art.40² - *Reguli privind limitarea deductibilității dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic* din *Codul*

fiscal, care transpun în legislația națională prevederile *Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (Directiva ATAD)*, astfel cum a fost modificată ulterior. Se instituie, astfel, un mecanism armonizat la nivelul Uniunii Europene prin care se stabilesc condițiile și limitele în care costurile îndatorării sunt deductibile fiscal, inclusiv pentru finanțările intra-grup, având ca obiectiv prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor.

Introducerea unei noi reguli de deductibilitate în cadrul alin.(3) al art.25 din *Codul fiscal*, prin raportare la nivelul dobânzii medii practicate pe piața financiară din statul de rezidență al creditorului, ar genera o suprapunere peste mecanismul de deductibilitate deja existent, reglementat la art.40² din *Codul fiscal* și ar institui un regim mai restrictiv decât cel prevăzut de *Directiva ATAD*.

Corelat cu propunerea aplicabilă regimului costurilor excedentare, precizăm că, potrivit dispozițiilor alin.(4)¹ al art.40² din *Codul fiscal*, este reglementată deja o reducere a plafonului maxim de la 1.000.000 euro la 500.000 euro în echivalent lei pentru costurile totale excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții efectuate cu persoane afiliate.

Actualul mecanism de limitare a deductibilității costurilor excedentare ale îndatorării este armonizat la nivelul Uniunii Europene și asigură un tratament fiscal comparabil cu cel aplicabil contribuabililor din celelalte state membre. Introducerea unui plafon suplimentar bazat pe nivelul dobânzii medii practicate pe piața financiară din statul de rezidență al creditorului ar institui un regim fiscal mai restrictiv decât standardul european prevăzut de *Directiva ATAD*.

¹ (4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro. Costurile excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit art.18¹ alin.(3) și (12), respectiv art.18³ alin.(2) și (9), și care sunt efectuate cu persoane afiliate, definite potrivit art.7 pct.26, se deduc, într-o perioadă fiscală, până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro. Costurile totale excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni efectuate atât cu persoanele afiliate respective, cât și cu persoanele neafiliate, care pot fi deduse într-o perioadă fiscală, nu pot depăși plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentul în lei a plăfoanelor respective este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal. Plafonul de 500.000 euro aferent costurilor excedentare ale îndatorării efectuate cu persoane afiliate nu se aplică instituțiilor de credit - persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, instituțiilor financiare nebancare, sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancare și întreprinderilor de investiții definite potrivit legii.

O astfel de abordare ar putea afecta competitivitatea contribuabililor din România în raport cu cei din alte state membre ale Uniunii Europene, prin limitarea suplimentară a deductibilității costurilor de finanțare și creșterea costului fiscal al investițiilor. În plus, instituirea unor reguli naționale mai restrictive decât cele prevăzute de acquis-ul comunitar poate genera riscuri de nealinieră cu obiectivele de armonizare fiscală urmărite la nivel european.

Totodată, la nivelul Uniunii Europene există dezbateri privind oportunitatea revizuirii actualului mecanism de limitare a deductibilității costurilor îndatorării, inclusiv în sensul majorării pragului de deductibilitate (plafonul maxim, opțional prevăzut de Directiva ATAD este de 3.000.000 euro), ceea ce evidențiază tendința de menținere sau chiar de flexibilizare a regulilor existente și nu de introducere a unor restricții suplimentare.

Având în vedere cele de mai sus, considerăm că modificarea propusă referitoare la limitarea deductibilității costurilor îndatorării nu este susținută de cadrul european armonizat.

3. Referitor la pct. 2 la art. I din inițiativa legislativă, privind introducerea unei noi litere, respectiv lit. w), la alin.(4) al art.25 din *Codul fiscal*, precizăm că, în prezent, regimul fiscal al acestor categorii de cheltuieli este reglementat prin dispozițiile generale ale alin.(1) al art.25 din *Codul fiscal*, potrivit cărora sunt deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, precum și prin prevederile art.11 din *Codul fiscal* referitoare la principiul valorii de piață aplicabil tranzacțiilor dintre persoane afiliate.

Astfel, pentru serviciile intra-grup de management, consultanță, asistență sau pentru transferul ori utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală, contribuabilul are obligația să demonstreze realitatea prestațiilor, necesitatea acestora pentru desfășurarea activității economice și respectarea principiului valorii de piață. În situația în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, organele fiscale pot ajusta sau recalifica tranzacțiile în conformitate cu prevederile art.11 din *Codul fiscal* și cu reglementările privind prețurile de transfer.

Introducerea unei reguli prin care toate cheltuielile aferente serviciilor și drepturilor de proprietate intelectuală, asistență sau transferul drepturilor de proprietate intelectuală care fac obiectul unor contracte încheiate între persoane afiliate sunt considerate în mod automat nedeductibile ar reprezenta o măsură disproporționată, care nu

ar ține cont de substanța economică a tranzacțiilor și ar conduce la tratamente fiscale discriminatorii între tranzacțiile desfășurate între persoane afiliate și cele realizate între persoane independente.

De asemenea, o astfel de măsură ar fi contrară principiilor fiscale general recunoscute la nivelul Uniunii Europene și recomandărilor *Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)* în materia prețurilor de transfer, care prevăd evaluarea individuală a tranzacțiilor pe baza *principiului valorii de piață* și nu excluderea automată de la deductibilitate a unor categorii de cheltuieli exclusiv pe criteriul existenței unei relații de afiliere.

Totodată, cadrul normativ actual oferă deja instrumentele necesare pentru verificarea și combaterea eventualelor practici de erodare a bazei impozabile, prin intermediul prevederilor lit.f) și lit.f¹)² de la alin.(4) al art.25 al din *Codul fiscal*, fără a mai fi necesară instituirea unei noi limitări de deductibilitate.

În conformitate cu normele de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, pentru completarea alin.(3) al art.25 din *Codul fiscal* cu o nouă literă, lit.o) și a alin.(4) al art.25 din *Codul fiscal* cu o nouă literă, lit.w), ar fi trebuit să fie propusă și o regulă de prioritate față de celelalte prevederi în materie cuprinse în *Codul fiscal*, astfel încât să nu existe suprapuneri legislative și inițiativa legislativă să se integreze în ansamblul legislației în vigoare.

În contextual celor de mai sus și având în vedere existența unor reglementări fiscale specifice privind deductibilitatea cheltuielilor efectuate în scopul desfășurării activității economice, precum și a mecanismelor de control bazate pe principiul valorii de piață prevăzute la alin.(4) al art.11 din *Codul fiscal*, considerăm că nu se justifică și nu poate fi susținută propunerea de introducere a unei noi litere, lit.w), la alin.(4) al art.25 din *Codul fiscal*.

² Art.25 alin.(4) *Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]*

f) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte servicii, prestate de o persoană situată într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații. Aceste prevederi se aplică numai în situația în care cheltuielile sunt efectuate ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform art.11 alin.(3);

f¹) cheltuielile privind tranzacțiile efectuate cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa I din Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pentru tranzacțiile efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2021, numai în situația în care cheltuielile sunt efectuate ca urmare a unor tranzacții care nu au un scop economic;

4. Menționăm că, potrivit *Planului Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu 2025-2031*, agreat de Comisia Europeană, Guvernul României și-a asumat o traiectorie de ajustare a deficitului bugetar începând cu anul 2025, printr-o serie de măsuri, inclusiv prin implementarea de reforme fiscale.

Totodată, potrivit dispozițiilor din *Hotărârea Guvernului nr.34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare*, Ministerul Finanțelor aplică strategia și programul de Guvernare în domeniul finanțelor publice în corelare cu jaloanele asumate în cadrul Planului Național de Redresare și Reziliență, cu Pactul de stabilitate și creștere și cu obiectivele de convergență economică stabilite la nivel european.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Gavril-Ilie BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului**